

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Forandring i Rigsdagsvalgloven.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 4395; Fremsættelsen i Tidenden Sp. 2356).

Lovforslaget sættes til Forhandling.

Hagbart Berg: Vi betragter det i Ventre som en Selvfølge, at naar vi skal gaa til en Nedskæring af vore Lønningsudgifter, og Dyrtilidstillæget og Konjunkturtillæget skal falde bort for Statens Tjenestemænd, maa vi ogsaa gaa til en tilsvarende Nedsættelse af Vederlaget til Rigsdagsmændene. Det foreliggende Lovforslag er altsaa blot en Konsekvens af det Hovedforslag, vi behandlede i Eftermiddags, og jeg skal derfor anbefale det til en velvillig Behandling.

Valdemar Olsen: I og for sig er mit Parti en Modstander af en Nedskæring af Rigsdagsmændenes Diæter. Vi mener ikke, Rigsdagsmændene har for høje Diæter. Mange af Rigsdagsmændene har jo ikke andet at leve af end deres Rigsdagsdiæter, Arbejdere, f. Eks., der opgiver deres Stilling paa Arbejdspladsen og ikke kan faa Arbejde igen, fordi de skal opholde sig den meste Tid herinde i København, og endnu flere har smaa Bedrifter hjemme, som de er nødsaget til at holde fremmed Medhjælp til, og dertil kan let medgaa det meste af deres Rigsdagsdiæter. Og det skulde dog ikke gerne komme til, at kun Velhavere, der havde Raad til at være Rigsdagsmænd, besatte Rigsdagsmændenes Pladser. Dertil kommer, at Rigsdagsmændenes Diæter allerede er nedsat betydeligt; de er jo sat i Forhold til Pristallet, og hver Gang Pristallet daler, daler ogsaa Rigsdagsmændenes Diæter; det har vi faaet ret stærkt at føle i den forløbne Tid, og vi vil efter al Sandsynlighed faa det endnu stærkere at føle; hver Gang Pristallet daler, vil vore Diæter gaa ned. Ikke desto mindre er mit Parti stemt for, at hvis Tjenestemændenes Lønninger bliver nedsat, hvis det store Lovforslag, vi har behandlet nu i et Par Dage, bliver til Lov, saa bør Rigsdagsmændenes Diæter ogsaa følge med i samme Forhold, men heller ikke nedsættes mere end i samme Forhold, som Tjenestemændenes Lønninger bliver det. Jeg vil derfor anbefale, at dette Lovforslag henvises til Lønningsudvalget, hvor det da kan ligge, indtil vi faar at se, hvorledes det gaar med de store Tjenestemandsforslag; derefter kan vi da behandle det.

Ole Bjørn Kraft: Ene af alle Regeringens Nedskæringsforslag er dette Forslag om en Nedsættelse af Rigsdagsmændenes Diæter sikker paa at finde en nogenlunde almindelig Tilslutning — i det mindste udenfor Rigsdagen. Det er et virkelig populært Forslag, hilst med Tilfredshed af Vælgere indenfor alle Partier; derom kan der neppe herske den ringeste Tvivl. Det forekommer mig, at denne uimodsigelige Kendsgerning ikke kan virke hverken smigrende eller opmuntrende for Rigsdagen, men man maa ikke af den Grund forbigaa den med et Skuldertræk eller med et Smil, thi den peger efter min Tro paa, at Forholdet mellem Folk og Rigsdag ikke er saa godt, som det kunde være, og ikke er saa godt, som det burde være; den saa meget diskuterede Rigsdagstræthed er ogsaa et kendt Fænomen paa vore Breddegrader.

Hvis det nu drejede sig om et Vederlag, der var uforholdsmæssig højt, og som kunde siges at tyngte paa Statens Budget, kunde man maaske finde Aarsagen til den ivrige Tilslutning til Tanken om en Nedsættelse af Rigsdagsmændenes Diæter i statsfinansielle Bekymringer hos Vælgerne. Men noget saadant kan der ikke være Tale om. Paa Statens Budget spiller det Beløb, det her drejer sig om, kun en meget ringe Rolle, og hvad den enkelte Rigsdagsmands Vederlag angaar, er det, set i Forhold til det Arbejde og de Besværligheder, som følger med Hvervet som Rigsdagsmand, efter min Opfattelse ikke uforholdsmæssig stort; der er maaske dem i denne Sal, som vilde mene, at det er uforholdsmæssigt lille. Men her kommer altsaa Offentlighedens Dom til et ganske andet Resultat. Det er en beklagelig Kendsgerning, at Rigsdagsarbejdet vurderes betydelig ringere udenfor disse Mure end indenfor disse Mure. Det er et Forhold, som ikke kan være nogen Rigsdagsmand ligegyldigt.

Naar dette er Forholdet, mener jeg dog ikke, at Skylden alene er at finde hos Rigsdagen selv, thi der hersker utvivlsomt i Befolkningen de ejendommeligste Misforstaaelser baade med Hensyn til Formen for Arbejdet herinde og ogsaa med Hensyn til den Betaling, som Rigsdagsmænd faar for det Arbejde, de udfører. Det er saaledes en meget udbredt Opfattelse, som man møder Gang paa Gang paa Møder rundt omkring i Landet, at Udvalgsarbejde betales ekstra, og det er ogsaa en udbredt Opfattelse, at Rigsdagsmændene taget i det store og hele har, hvad man populært kalder, godt med Ben. Men forhaabentlig vil den Liste, som Skatteborgerforeningen har offentliggjort